

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРИРАНО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

ГОД. XVIII

АПРИЛЪ 1941.

КНИЖКА 7

А. Каралийчевъ

Пролѣтъ

1.

Тя е дошла откъмъ крайния кладенецъ, позлатила е пръстенитѣ на желѣзната верига, навела се надъ кофата, намокрила ясно чело и силно я люшнала въ въздуха.

Почукала съ припрѣни прѣсти по вратата на малката воденичка — събудила Миха воденичарина. Станалъ Михо. Наметналъ брашняяната си дрешка, запушилъ съ пръстената троянска лула и тръгналъ надолу къмъ бурениясалия язъ.

Промъкнала се презъ върбичкитѣ и тичешкомъ влѣзла въ село, Преварила. Рано, преди орѣхчанки да нарамятъ менци и забързатъ къмъ Голѣмата чешма. Разнесла е по улицитѣ топълъ синъ лѣхъ. Хлопала лудо вратнята и се втурнала въ широкия равенъ дворъ на дѣда Дима Хайдутина. Черното куче, което лежало подъ стрѣхата, скокнало, догонило я и я сръвало. Тя изпищѣла, прескочила харманския плетъ, минала въ